

ՆՐԱՆՈՒՆԵԼԻՔԻՆԵՐԻ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կէս տարեկանը 6 ռուբլի. Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլէֆոն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի եւ առն օրերէն).

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպէկ.
Տէլէֆոն № 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ՄՇԱԿ

1903 թւին

12 ամսվանը	10 ռուբլի
11 »	»
10 »	»
9 »	»
8 »	»
7 »	»
6 »	»
5 »	»
4 »	»
3 »	»
2 »	»
1 »	»

Միացածները ամսական 1 ռուբլի.
Եւրոպայում 30 ֆր., Ամերիկայում 6 դոլլար.
Պարկայանում 10 ր.
Հասցեն Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».

ԲՈՒՆԱՆԻՔԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

ԲՈՒՆԱՆԻՔԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ. — Ներքին Տնտեսական Կոմիտէի. Նամակ Դիւրեւանի. Նամակ Կոմիտէի. Ներքին Կոմիտէի. Նամակ Կոմիտէի. — Ինչ է կատարվում Մանիքո-նիայում. Նամակ Պարսկաստանի. Արտաքին Կոմիտէի. — Հեռագրեր. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ. — Ներքին. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. — Շիրակի գիւղական կեանքից.

ԲՈՒՆԱՆԻՔԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Եթէ բժիշկները որոշ ծրագրով այցելեն մեր արհեստագործներին, ընենին նորանց կեանքի պայմանները, ընկալաւորները, ապրուստը, այն ժամանակ մենք մեր ձեռքին կունենայինք մի շատ թանկագին նիւթ՝ գաղափար կազմելու նրանց առողջական դրութեան մասին և միջոցներ մը չափելու հակառակորդական պայմանները հեռացնելու համար:

Շատ անգամ արհեստագործ ինքն էլ չը գիտէ, թէ ինչպէս նա քայքայում է իր ա-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՇԻՐԱԿԻ ԳԻՒԼԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԻՑ

Այնքանագործից դէպի արեւելք, 13 վերտահաւորութեան վրա գտնվում է Դիրաբար գիւղը: Գիւղի հարկերի չափ աները սփռված են արեւելքի շրջապատված արևելքի հովտի մէջ: Այդ աշտերը դաշտի երեսից 2—3 հարկեր ամբարձր են և սիւների նման առանձին-առանձին բարձրացրել են իրանց գլուխները: Սարերի այդ յատկութիւնից գիւղը ստացել է իր անունը, որովհետև Դիրաբար խօսքը թուրքերէն է և նշանակում է սիւներ: Գիւղի անունը լեզգիներն են կրել, որոնք անցնալ դարի սկզբներում ապրում էին այժմեան գիւղից մէկ վերտահաւոր, Հաջի-Նազար տանող ճանապարհի վրա: Լեզգիների գիւղի մնացորդները երևում են մինչև այժմ էլ և կոչվում են ճաւարարաններ, այսինքն աւերակներ:

Հայաբնակ Դիրաբարը կապ է անմիջապէս սարի լանջին նրա հարաւային կողմն ուղղված է դէպի արեւելք, որի պատճառով էլ ունի ցածրագիւղ տեղերին յատուկ տաք կլիմայ: Ամառվայ կիզող արեւը, զիպչելով սարի մերկ քարերին, տաքացնում է նրանց, իսկ այս տաքութիւնն, անդադարաւարով օդի մէջ, առաւացնում է անտանելի տապ ու աթի, այնպէս որ մարդու չնչառութիւնն է կտրուկ և քրտնեղը ջրի պէս թափվում է երեսից:

Ինչ էլ լինէր գիւղի դրութիւնը, եթէ չը լինէր հիւսիս-արեւելեան մշտադաշտի զովարար քամիւն Այս քամին, որ ձմեռը բոլոր և բոլորն է թափում գիւղի վրա, ամառը բարեբար ներգործութիւն ունի գիւղի համար. անվերջ փչելով, նա մի փոքր մեղմում է արեւի ջերմութիւնը և օրվայ տապը: Գիւղի բնակիչները

առողջութիւնը և թուլացնում իր կազմուածքը: Նա ուշք չէ դարձնում իր բնական խոնավութեան վրա. նա զգոյշ չէ պահում իրան անպիսի իրերի և բազմաթիւութիւնների հետ գործ ունենալիս, որոնց մէջ կան թունաւոր տարրեր: Բժիշկը և բժշկական հսկողութիւնը այդտեղ կարող էին մեծ ծառայութիւն մատուցանել, նախազգուշացնելով արհեստագործին այս և այն ազդեցութիւններից: Ճիշտ է, արհեստագործը ամեն բանական խորհուրդ չէ կարող կատար անել, բայց և այնպէս կարող է շատ դէպքերում մեծապէս օգտվել:

Մի այնպիսի նոր դրադուներ, ինչպէս է դրադուներութիւնը, որ առաջ է եկել գրեթէ և լրագրիների հետ, տալիս է մեկ ապացոյց, թէ կարելի է և երկարակեաց լինել և ընդհատակէր փոխուն և շատ թոյլ: Գրադուների մէջ յաճախ պատահում են ծերութեան հասած, առողջ մարդիկ, բայց նրանց հետ միասին բազմաթիւ ուրիշները, որոնք իրանց կեանքի պայմաններով պատրաստել են իրանց համար հիւանդի համահասարակ: Այնտեղ, ուր սենեակները փոքր են և օդը խիզաղուկ, ուր լոյսը քիչ է և աշտատանը չափազանց ծանր ու անհագործողական, իսկ գրադուները անզգոյշ և անհոգ, այնտեղ ստեղծվում են պայմաններ թէ թոքախտի, թէ ալերգի հիւանդութեան, թէ ջղերի քայքայում և թէ արձալին թունաւորման համար:

Մի և նոյն կարելի է տեսլ և ուրիշ գրադուներին մասին: Եթէ մի տեղ ինքը արհեստագործը աշխատէ որոշ գործընթացի ներքին գործը, մի ուրիշ տեղ բարւոյրվեն տեխնիկայի պայմանները, այն ժամանակ կը տեսնենք, որ հիւանդութեան և մահացութեան ափսոս դժգոյշ կերպով կը նուազի: Սեղ յայտնի են շատ դէպքեր, երբ արհեստագործը ամենին ուշադրութիւն չէ

հաւատարմաւոր ներդրում են թէ ձմեռը և թէ ամառը: Գարունը համարեալ չը կայ, ձմեռվայ ձիւները մի քանի օրվայ մէջ հալվում են: Զմեռվայ սառափի ցրտերին վերամշակին իջնում է—25°, իսկ ամառը բարձրանում է—45°R: Ամառվայ առաւօտը արեւի տակ մարդ մտնում է, իսկ կէսօրին, միայն չափիկով, մարդ գարձեալ գտնում է ու նեղանում շոգից: Կլիմայական այս խիստ տարբերութիւնը, բնականաբար, ազդում է բուսականութեան վրա: Ամառը բոյսերն արագութեամբ աճում և հասունանում են: Բոյսերի աճելութիւնն աւելի աչքի է ընկնում արեւադարձից յետոյ: Երկու ամսի ընթացքում ցորենն անցնում է իր աճեցողութեան քրտն աստիճանները, սկսած տեղեւորութիւնից մինչև հասունութիւնը: Մինչդեռ Շիրակի գաղտնի բոլոր արտերը կանաչ են կամ հազիւ թէ գարին սկսել է դեղնել: Դիրաբարում արգէն հնձված է գարին և սկսվում է ցորենի հոսնձը:

Այս գիւղում ջրի սակաւութիւնն աւելի զգալի է: Գիւղի միջից առու չէ վազում, եթէ չը հաշնեք անձրեւներից գոյացած ջուրը, որ հեղեղի պէս ցած է թափվում սարից: Թէ մարդկանց և թէ անասունների խմելու ջուրը օտանում են գիւղից վերև գտնված աղբիւրներից: Սրանց խողովակները շատ մօտ են գետին երեսին, այդ պատճառով էլ ջուրը տաքանում է արեւի ներգործութիւնից և ծարաւ չէ կտրուկ: Տեղական օտարութեան համահասարակ տաքութեան վաղ կծկումը ջուր են բերում և լցնում են սրահներում գրված քարէ տաշտերի (գանդի) մէջ: Այնուամենայնիւ կէսօրին ջուրը անապեղ տաքացած է լինում և խմելու համար անպէտքէ: Անշուշտ մեծ օգուտ կը ստանային նրանք, եթէ աղբիւրների մօտ, հեղեղատների առաջ ջրամբարներ չիւնէին և ջուրը հաւաքելով՝ ոռոգէին ցածրում եղած արտերը: Գիւղի արեւելեան կողմը, մէկ վերտահաւոր սարի ստորոտներում, ջուրն է գալիս

գարձնում տն գաղերի և շոգիների վրա, որ նա կու է տալիս արհեստանոցում առատորէն, չը ենթադրելով, որ նա իր ամեն մի շունչով թոյն է ներմուծում իր կազմուածքի մէջ:

Այդտեղ բժշկի հեղինակաւոր խօսքը և որոշ տեխնիկական բարեփոխութիւնները կարող են մեծ օգնութիւն հասցնել աշտագործ մարդուն, որի համար առողջութիւնը թանկագին գանձ է թէ իր և թէ նրանից նիւթական և բարոյական կախումն ունեցողների համար:

Այդպիսի ուսումնասիրութիւններ անելու համար անհրաժեշտ է անշուշտ լուրջ վերաբերմունք, որպէս զի ժողովրդած տեղեկութիւնները տան պիտանի նիւթ հիւանդութիւնները թանկագին գործընթացի միջոցներ մշակելու համար:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԴԻՒԼԱՆԻՑ

Օգոստոսի 1-ին:

Անցեալ անգամ հաղորդել էի, որ Դիւրեւանում կայանաւոր է մանկական տօնը Յուլիի 23-ին արդարեւ կայացաւ այդ տօնը մեծ աշտագործութեամբ: Մանկական տօնը իր բազմակողմանի բովանդակութեամբ գրաւել էր մեծ բազմութիւն թէ հասակաւորների և թէ մանկաների: Իրված էր երկու մանկական պիէսներ—մինը հայերէն և միւսը ռուսերէն լեզուներով, այնուհետեւ մանկական երգեր, խաղեր և պարեր: Դանիէլ լուսաւորված էր գոյնգոյն լապտերներով և զարդարված էր նախնային, լուսաւորված էր նաև այգին: Երեխաների համար պատրաստված էր գունաւոր թղթից գլխարկներ և գրօլակներ: Վտովեցին բէնգալեան կրակներ: Մանկական տօնը յիշեցնում էր Գերմանիայում յաճախ կազմվող kindertfest-ները: Մանկական ներկայացումը պի-

տի աշտ համարել: Մանկական պիէսների աղբատ բեմերում բեմի վերջում էին յարմարները: Երեխաները շատ լաւ օգտուել էին իրանց դերերը, խօսում էին համարեալ առանց ուշք դարձնելու յուշարարի վրա, այն ինչ Դիւրեւանում մինչև այժմ եղած հասակաւորների համար ներկայացումներին մասնակցող—օրորդները շարունակ խօսքի էին սպասում նոյն իսկ նախադասութիւնը շարունակելու ժամանակը: Մանկական պիէսներն էին հայերէն «Պոլեւաւորված բեմերներ» և ռուսերէն «Պոլեւաւորված չեղ»—մանկական կեանքից: Շնորհիւ կենդանի խաղին հանդիսատես մանուկ հասարակութիւնը շարունակ ծափահարում ու ծիծաղում էր: Աւելորդ չէ այստեղ ի միջի այլոց նկատել և մանկավարժների ուշքը դարձնել մանկական պիէսների աղբատութեան վրա: Ծանկարի է տեսնել հրատարակված գրքէ այն մանկական պիէսները, որոնք գոյութիւն ունին գանազան մարդկանց մօտ ձեռագիր, բայց տպագրված չեն, մասնաւոր այնպիսիները, որոնք արգէն բնա են գրվել և աշտ են համարվել: Բացի այդ յուլիի 30-ին էլ կայացաւ Բազմութիւնը ամառանոց եկած պ. Պօպովի կոնցերտը: Պարտի կազմած բեմերում շատ ընդարձակ էր և բազմակողմանի, կային հայերէն ժողովրդական երգեր՝ հանգուցեալ Բ. Կարա-Մուրադի հաւաքածներից, ռուսերէն օպերաներից կտորներ, ի միջի այլոց, հայերէն լեզուով—«Գիւլաշայ»-ից մալօրուսական կոնցերտական երգեր: Կոնցերտի բոլոր կտորները շատ լաւ ծանօթ էին հաւաքված հասարակութեանը, որովհետեւ գլխաւորապէս ամառանոց եկողներն էին լսողները և դուրս այդ էր պատճառը, որ բացի խմբական երգերից, մնացած կտորները, որոնք կատարվում էին solo, անաշտ էին և քրքիլ էին յարուցանում հասարակութեան մէջ: Սակայն մոռալի կողմից կոնցերտը գահացուցել էր:

Ա.

աչքի առաւ ընկած է ոչ թէ մի գիւղ, այլ մի փոքրիկ, եւրոպական քաղաք: Կարելի էր, անշուշտ և մեր գիւղերը վերածել այսպիսի գիւղերի, բայց դժուար է, որովհետև հայ գիւղացին չունի եւրոպացի գաղթականների հասակացութիւնը: Նրա մէջ բացակայում է ընդհանուր ոյծերով գործելու գիտակցութիւնը:

Լուսաւորութիւնից քիչ հեռու մի հանք կայ, որ կրում է ինքնագործան հող անունը: 1892 թուին հեղեղը քանդել է սարի կրճերը և բացվել է հանքը, որ կաւճի նման փուխ է ու թեթև: Ինքնագործան հողի զարմանալի յատկութիւնն այն է, որ նա բաղկացած է օպիտակ, կարմիր, երեքմիւլի կապոյտ չերտերից: Այս չերտերը վերին աստիճանի կանոնաւոր կերպով յաղորդում են իրար: Թէ ինչ բանի պէտք կը գայ այդ հողը, դեռ չը գիտեն: Գիւղում նրա վրա գտնված փոքր են կատարել: Գիւղացիները աշխատել են հալել կրակի մէջ, չէ աշտել: Ուղեղի են նրանից ամաններ չինել, ճաքճել է: Խառնել են կաւի հետ, բայց թրծելիս՝ դարձեալ ճաքճել է: Վերջապէս այդ հանքից քաղաք են տարել, որ լցնեն յատակների տակ, փայտը փթելուց ազատելու նպատակով:

Հանքը բացվելու միջոցին, ոմն կապիտան Սարգսիսի գիւղացիներին խոստացել է տաքեկան 500 ռուբլի գիւղին տալ, որպէս զի իրան յանձնին հանքից օգտուելու իրաւունքը: Այդ առիթով նրանց մէջ համաձայնութիւն չէ կայացել: Կառավարութիւնը, լսելով հանքի բացվելը, գիւղացիներին տուել է 25 դանեռաին արօտատեղի, իսկ հողը յանձնել է կապալառու: Անցեալ տարի այս հանքից կապալառուն տանել է տուել 2 վագօն, իսկ այս տարի՝ 4 վագօն: Մաղարութիւն կայ հանքի մօտեքը աղօրէք սարքի, աղալ և այնպէս տեղափոխել Գիւղից մինչև կայարան տեղափոխելու փութն արժէ 4 կոպէկ: Ապագայում երբ կը պարզուի, թէ իսկապէս ինչ բանի

Ալէքսանդրօպօլ.

Электротечатня Груз. Изд. Т—ва, Б. Ванская ул.